

A Fővárosi Ítéltábla dr. Dobos Anita Kornélia pártfogó ügyvéd (....) által képviselt felperes neve(....) felperesnek dr. Tímár Anikó alperes nevei tanácsos által képviselt alperes neve(....) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék által 2018. augusztus 30. napján meghozott 62.P..../2016/31. számú ítélete ellen a felperes 33. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperes költségmentessége folytán le nem rótt 1.920.000 (Egymillió-kilencszázhuszezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

A felperest képviselő dr. Dobos Anita pártfogó ügyvéd munkadíját teljes egészében a felperes köteles viselni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és akként rendelkezett, hogy a feljegyzett 1.440.000 forint eljárási illeték a Magyar Állam terhén marad, míg a felperest képviselő dr. Dobos Anita pártfogó ügyvéd munkadíját a felperes viseli.

Az ítélet tényállása szerint a felperes feljelentése alapján jelentős értékre elkövetett lopás büntette miatt a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányságon/2012.bü. szám alatt nyomozás indult. A feljelentés szerint a feljelentő fia **E.M.P.** 2012. augusztus 29. vagy 30. napján ismeretlen körülmények között elhalálozott, amelyet követően a használatában lévő személygépkocsiból ismeretlen tettes eltulajdonított 9.500.000 forintot, valamint nagy mennyiségű arany ékszert. A feljelentő az állításait a **h....hu** hírportálon 2012. szeptember 21-én megjelent cikkekre alapította, amely szerint a személygépkocsiban az oszlásnak indult holttest mellett 9.500.000 forint készpénz, valamint nagy mennyiségű arany ékszer volt elhelyezve. A cikkekre hivatkozva a felperes kérte az ismeretlen tettes felkutatását, illetve a sértett egyenesági rokonaként kártérítési igénnyel is fellépett.

A felperes feljelentése alapján folyamatban lévő nyomozás során az ügy előadója kihallgatta a helyszínen jelenlévő útjavító munkásokat, az intézkedő rendőröket és a mentőszolgálat dolgozóit. A kihallgatott tanúk vallomásai megerősítették a rendőri jelentésben és a szemléről készült jegyzőkönyvben foglaltakat abban a tekintetben is, hogy a személygépkocsiban készpénzt, illetve ékszereket senki nem látott. A Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság tanúként hallgatta ki a feljelentésben hivatkozott újságcikk szerzőjét **Cs. B.-t**, aki arról nyilatkozott, hogy a helyszínen nem járt és informátoron keresztül értesült az általa leírtakról, az informátor kilétét azonban nem kívánta megadni, a személyazonosságáról nem nyilatkozott. A kihallgatást követően a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján 2012. december 13. napján a

nyomozást – arra alapítva, hogy a cselekmény nem bűncselekmény – megszüntette. E határozat ellen a felperes jogi képviselője útján panasz terjesztett elő, amelyben további tanúk kihallgatását, pénzintézetek megkeresését és az újságíró informátorának megnevezését kérte.

A Szentesi Járási Ügyészség a panasznak helyt adott és a nyomozás folytatását rendelte el. Ennek során az ügy előadója tanúként hallgatta ki **E.M.P.** házastársát, akivel fennálló házasságának felbontása folyamatban volt, valamint akkori élettársát és lakása bérbeadóját. Megkereste továbbá a Magyarországon működő pénzintézeteket annak érdekében, hogy az elhunyt személy rendelkezett-e a pénzintézetnél számlával, illetve bonyolított-e ott bármiféle pénzforgalmat. A pénzintézetek válasza szerint **E.M.P.** a halála előtt hitelintézetből pénzt nem vett fel. Két közvetlen hozzátartozójának sem volt tudomása arról, hogy nevezett nagyobb összegű készpénzt vagy ékszert tartott volna magánál a halálát megelőzően. A Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság mindezek miatt 2013. június 6. napján kelt határozatában ismételten a nyomozás megszüntetéséről rendelkezett, mely határozat ellen a felperes panaszt jelentett be. A Szentesi Járási Ügyészség a panasz alapján az ügy iratait ismételten felülvizsgálta és a panaszt elutasította. Határozatában kifejtette, hogy a nyomozás adatai nem támasztják alá a hírportálon megjelent cikket, a cikkben feltüntetett adatok az értéktárgyak megjelölésén túl is tévesek a halál oka, illetve a személygépkocsi típusa tekintetében. Mindezek alapján nem volt ténybeli indoka annak, hogy a járási ügyészség indítványt tegyen a nyomozási bíró előtt az információt adó személy kilétének felfedezésére. A Szentesi Járási Ügyészség e határozatában a sértett egyenesági rokonaként biztosította a felperes számára a pótmagánvádlóként történő fellépés lehetőségét, amellyel a felperes nem élt. Az alperes a felperes egy korábbi beadványát követően az eljárás iratait hivatalból megvizsgálta annak megállapítása érdekében, hogy felmerülhet-e a gyanúja nyereségvágyból elkövetett életellenes bűncselekménynek, ez azonban utólag sem nyert alátámasztást.

A felperes módosított keresetében 24.000.000 forint kártérítés és ezen összeg 2012. augusztus 29. napjától járó törvényes kamatának megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Álláspontja szerint a kárt az alperes azzal okozta, hogy a rendőrséget nem felügyelte megfelelően és nem vizsgálta kellőképpen a nyomozás során tett intézkedéseket, ezek között a tanúként kihallgatott újságírót nem kötelezte az informátorának megnevezésére. Véleménye szerint a kocsi 9,5 millió forint készpénz és 14,5 millió forint értékű arany ékszer lehetett mivel a fia a halálesetet megelőzően ingatlant kívánt vásárolni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a nyomozás teljes körű volt, az elhunyt anyagi helyzete felderített, arra pedig, hogy a holttest mellett bármilyen érték megtalálható lett volna az újságcikk állításán kívül semmiféle adat nem utalt. A bűncselekmény hiánya kétséget kizáró módon megállapítható volt, így a több ponton is téves információt tartalmazó újságcikk informátorának azonosítása nem volt indokolt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta. Határozatát a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (új Ptké.) 54. §-ára, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 339. §-ának (1) bekezdésére, 349. §-ának (1) bekezdésére, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 164. §-ának (1) bekezdésére és a 206. §-ának (1) bekezdésére, valamint a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának PK. 42. számú állásfoglalására alapította.

Áttekintette a büntetőügy iratait és arra a meggyőződésre jutott, hogy a perbeli esetben kirívó, jogszabály téves alkalmazásából fakadó jogszabálysértés nem történt. A felperes feljelentése csupán

egy olyan újságcikkben szereplő információ alapján, amelyben foglalt állításokat a lefolytatott vizsgálatok semmiben nem támasztották alá, ráadásul a cikk szerzője tanúkénti kihallgatása során az informátora kilétére vonatkozó kérdés tekintetében nem volt együttműködő.

E.M.P. jó anyagi helyzetére vonatkozó állítását a felperes semmivel sem tudta igazolni, sőt a büntetőeljárás során a felperesi állítással ellentétes körülmények derültek ki, az elhunyt fia anyagi helyzete rendezettnek semmiképpen sem volt mondható, az általa vezetett cég pénzforgalmi számlája negatív egyenleget mutatott, a NAV a társaság ellen adótartozás meg nem fizetése miatt végrehajtási eljárást kezdeményezett, továbbá a cég ellen később felszámolási eljárás indult. A nyomozás adatai szerint **E.M.P.** az eltűnése napján az Bank ATM-jéből 100.000 forintot vett fel de annak egy részét volt feleségének, a fennmaradó összeget pedig élettársának adta át. Hitelszámlán, illetve banki kölcsönből adódóan magánemberként 15.000.000 forintot meghaladó tartozást halmozott fel, de adós maradt **N.T.L-nak** a tőle bérelt gépkocsi 200.000 forint összegű díjával is. Halála után a hagyatéki eljárás csak adósságokat tudott megállapítani, megtakarítást nem. Főbérelője, akivel az ingatlan megvételéről tárgyaltak, cáfolta azt az információt miszerint látott volna külföldi bankszámlakivonatot. A büntetőeljárásban kihallgatott tanúk sem szolgáltak olyan bizonyítékokkal, amelyek alátámasztották volna, hogy **E.M.P.** rendelkezett az állítólag birtokában volt készpénzzel és ékszerekkel. A helyszíni szemle adatai szerint a holttest mellett a gépkocsiban be nem fizetett, kettétépett számlák hevertek.

Az elsőfokú bíróság mindebből azt állapította meg, hogy a felperes igényének alapjául egy olyan újságcikk szolgált, amelynek valóságtartalmát a lefolytatott nyomozás eredménye semmiben sem támasztotta alá. Az a körülmény pedig, hogy a felperes nem élt a pótmagánvád lehetőségével a Szentesi Járási Ügyészség 2013. július 19. napján kelt 1.B...../2012/12. számú, a panaszát elutasító határozatával szemben, szintén arra utal, hogy a nyomozás során felmerült adatokon túl más, a cikkben foglaltak valóságát alátámasztó információk nem állnak rendelkezésre. Mindezekből az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy a felperes sem a kereset jogalapját nem igazolta, sem annak összecszerűségét nem bizonyította. Erre tekintettel a keresetet elutasította.

A határozattal szemben a felperes élt fellebbezéssel amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset szerinti döntés meghozatalát, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes a tragikus események után mindent megpróbált, hogy a fiával történt események és cselekmények napvilágra kerüljenek, teljes mértékben kimerítette a rendelkezésére álló jogi lehetőségeket. Rendszeresen járta az ügyészségeket és nyomozó hatóságokat információért kérve vagy esetlegesen adva az ügyével kapcsolatban. A felperes egy újságcikkből értesült arról, hogy a fiával mit történhetett. Az újságíró is megkereste, aki azonban arról tájékoztatta, hogy informátor adta neki az információt. A nyomozó hatóság mindennek ellenére nem gondolta úgy, hogy a lényeges koronatanú kilétét meg kellene tudni és őt ki kell hallgatni, és bűncselekmény hiányában a nyomozást megszüntették. A határozat ellen benyújtott panaszában a felperes kifejezetten kérte a tanúk meghallgatását, továbbá, hogy az újságíró az informátora megnevezésére kötelezzék. A Szentesi Járási Ügyészség a panasznak helyt adott és a nyomozás folytatását rendelte el, azonban 2013. június 6. napján ismételen lezárta az ügyet bűncselekmény hiányában. A felperes e végzés ellen is panasszal élt, amelyet elutasítottak. Bár az eljáró ügyészség biztosította a felperesnek a pótmagánvád lehetőségét, de a rendelkezésre álló adatok a pótmagánvád megtételére nem voltak elégségesek, mert a felperesnek kellett volna megneveznie, hogy ki ellen adja be a pótmagánvádat, de az esetleges vádlott kilétéről nem volt ismerete. Ezen okok miatt a felperes a pótmagánvád intézményét nem vette igénybe. Ugyanakkor jelezte a nyomozó hatóságoknak, hogy fiának jelentős megrendelése voltak, több cége is lehetett, az akkori élettársával ingatlant kívánt vásárolni és már ki is nézett egy ingatlant. Mindez azt támasztja

alá, hogy a felperes fiánál jelentős készpénz kellett, hogy rendelkezésre álljon. A felperes a mai napig próbálja igazát bizonyítani, keresi fiának megrendelőit és próbálja beszerezni, hogy milyen megrendeléseket és kifizetéseket eszközöltek a fiának. Amennyiben az eljáró nyomozó hatóság mindent megtett volna a helyzet tisztázására, úgy e megrendelőket is meg kellett volna keresnie és a rendelkezésére álló iratokat be kellett volna szerezni. A felperes bizonyítani tudja, hogy az alperes a jogsértést elkövette, az kirívó és most már nem reparálható.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást az így rendelkezésre álló adatok alapján helyesen állapította meg. A megfelelően felhívott és alkalmazott jogszabályokat és a tárgyban kialakult ítélkezési gyakorlatot is figyelembe vevő, eljárási szabályszegés nélkül meghozott érdemi döntésével és annak jogi indokaival a Fővárosi Ítéltábla teljes körűen egyetértett. Az elsőfokú ítélet helyes indokai közül – elsősorban a fellebbezésben foglaltakra tekintettel – az alábbiakat hangsúlyozza.

A felperes keresetében közigazgatási jogkörben okozott kárt érvényesített. Állítása szerint az alperes – illetve a felügyelete alá tartozó ügyészségek – a felperes 24.000.000 forintot kitevő kárát azzal okozták, hogy a rendőrséget nem felügyelték megfelelően és nem vizsgálták kellőképpen a nyomozás során tett intézkedéseket, ezek között a tanúként kihallgatott újságírókat nem kötelezték az informátorának megnevezésére, ezért nem derült fény arra, hogy a kocsiiban **E.M.P.** holtteste mellett – az újságcikkkel egyezően – 9,5 millió forint készpénz és 14,5 millió forint értékű arany ékszer volt amely onnan ismeretlen körülmények között eltűnt.

Ahogy azt helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, az ügyészség a nyomozás-felügyelete során jogalkalmazási és jogértelmezési tevékenységet végez.

Helytállóan hangsúlyozta, hogy az ügyészi tevékenység jogszerűségét, illetve jogellenességét a büntetőeljárás szabályai szerint kell megállapítani, melynek során a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti perekben a bíróság feladata nem a sérelmezett büntetőjogi döntések érdemi felülvizsgálata.

Megfelelően volt tekintettel arra, hogy a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint csak kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés alapozza meg a jogalkalmazó szerv kárfelelősségét, az is elsősorban akkor, ha a ténymegállapítás és a döntés nem mérlegelés eredménye.

A polgári bíróság hatásköre csupán annak vizsgálatára terjed ki, hogy az adott ügyben eljáró szervezeti egységnek milyen törvényes eljárási kötelezettsége volt, és annak teljesítésében terhelte-e olyan, az érdemi döntést befolyásoló felróható aktív vagy passzív jogsértés, amivel a keresetben érvényesített vagyoni és nem vagyoni hátrány okozati összefüggésben áll.

Az elsőfokú bíróság által is idézett, töretlen ítélkezési gyakorlat szerint a polgári bíróság akkor állapíthatja meg az ügyészség és a rendőrség büntetőeljárás során végzett hatósági tevékenységének vizsgálata alapján e szervek jogellenes magatartását, amennyiben az eljárási cselekményekből az a következtetés vonható le, hogy a hatóság az eljárása során kirívóan súlyos jogalkalmazási, jogértelmezési tévedést követett el, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül értékelte, lényeges anyagi vagy eljárási jogszabálysértést követett el. Ennek során azt

kell figyelembe venni, hogy az adott intézkedés megtételekor az ügyészség vagy a nyomozó hatóság birtokában pontosan milyen információk voltak, illetve hogy az ezen információk birtokában meghozott döntés vagy megtett intézkedés megfelelt-e az adott időpontban a Be. és az Rtv. rendelkezéseinek.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy az alperes terhére a perbeli esetben ilyen kirívóan súlyos jogalkalmazási, illetve jogértelmezési tévedés nem volt megállapítható. A nyomozás teljes körű volt, arra pedig, hogy a holttest mellett bármilyen érték is megtalálható lett volna, az újságcikk állításán kívül semmilyen más adat nem utalt. Ezért nem sértett eljárási szabályt sem a nyomozóhatóság, sem az annak felügyeletét ellátó alperes azzal, hogy nem tett további erőfeszítéseket az állítólagos eltulajdonító személyének felderítése érdekében, és a nyomozást a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság a 2013. június 6-án kelt határozatával lezárta.

A kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntése megalapozott volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdésén, és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-án alapul.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a teljes egészében a pervesztes felperes köteles viselni.

Budapest, 2019. március 7.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.

bíró